НАРОДЖЕНІ ВІЛЬНИМИ

ЗСУ інфо

№73

e-mail: vspr22@ukr.net

БОЙОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ
ЦЕНТРУ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ДУШУ - БОГУ, ЖИТТЯ - УКРАЇНІ, ЧЕСТЬ - НІКОМУ!

До 27-ї річниці Незалежності України

Дорогі бойові друзі!

Щиро вітаю вас з Днем незалежності України!

27 років національної свободи продемонстрували світу, що Україна відбулася як суверенна держава, здатна захистити від російської агресії власну свободу, територіальну цілісність та демократичні цінності.

Всенародною гордістю держави є відновлені Збройні Сили України, які стали уособленням нашої величної історії, тисячолітніх бойових традицій, об'єднуючим символом національної гідності, єдності та патріотизму.

У цей святковий день бажаю вам та вашим рідним злагоди, сповнення надій і непохитної віри у торжество правди, волі і перемоги.

Впевнений у здатності Збройних Сил України – щиту незалежності держави захистити цінності, ідентичність майбутніх поколінь українців і здобути мир.

Слава Україні! Героям Слава!

Начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України
генерал армії України Віктор Муженко

Цьогоріч будемо відзначати 27 років Незалежності України. У Збройних Силах України служать і захищають свою землю 27-літні військовослужбовці-ровесники новітньої доби нашої державності. Відгукніться воїни, кому (виповнилося) виповнюється у цьому році 27 років! Про вас дізнаються сотні тисяч наших читачів. Свої фото і короткі анотації до них надсилайте нам на адресу: vspr22@ukr.net

Ровесники Незалежності

солдат ЯЙЧЕНЯ Назарій Михайлович

мол. сержант ЛОКОТОШ Михайло Федорович

мол. лейтенант ЗІНЧЕНКО Максим Анатолійович

солдат МЕЛЬНИК Євген Іванович

мол. сержант ЧАГАРОВ Андрій Дмитрович

солдат МЕЛІХОВ Артур Ровшанович

ст. солдат ПИГИДА Олександр Леонідович

солдат ПОЛІЩУК Ярослав Григорович

мол. сержант КАПЛІНСЬКИЙ Олександр Петрович

Ровесники Незалежності

сержант НАГУЛЯК Максим Вікторович

капітан КАЗАЧКІН Олександр Владіленович

матрос РОМАСЬ Олексій Сергійович

солдат ФАРІГА Михайло Юрійович

старшина ВАНДЯК Вадим Анатолійович

мол. лейтенант БОЙКОВ Артур Валерійович

мол. сержант КОВТУН Денис Алікович

лейтенант КУЯН Дмитро Володимирович

матрос ФЕДЬОХА Андрій Олегович

Герої з «Нулів»

Твердження класика літератури Е.М. Ремарка про те, що в окопах атеїстів не має – абсолютна правда. Під час війни людина так чи інакше навертається до Бога. І військові капелани, які здійснюють духовну опіку наших воїнів допомагають бійцям втамувати бурю, що є в душі кожного.

Львів'янка Світлана Петренко уперше вирушила на фронт, як духовний наставник воїнів ще в 2015 році. Була капеланом підрозділу, який обороняв селище Піски.

– Я вивчала теологію і психологію у НПУ імені М. П. Драгоманова, – говорить жінка-капелан. – Як людина віруюча, я розумію, що нашим воїнам зараз особливо потрібна підтримка. Я бачу, як у військо приходить багато молоді. Юнаки та дівчата трішки за двадцять. Вони так мало прожили, але так багато бачили вже у своєму житті. Ісус служив людям, то ж і ми, капелани, повинні постійно працювати з нашими солдатами: розвіювати страхи, позбавляти бійців сумнівів. Бути поруч у найважчі моменти і ставати їх надійною опорою. У мене також підростає син. І я б хотіла, щоб мій хлопець виріс таким же відважним, добрим і справедливим, як хлопці із якими я перебуваю тут. Адже тут є цвіт нашої нації.

У нього, як і в багатьох наших побратимів, був вибір: жити мирним розміреним життям поряд із рідними за тисячу кілометрів від війни і спостерігати за тим, як наші хлопці відстоюють незалежність держави, в екрані телевізора чи… стати одним із них. І сержант Рустам Скоцький свій вибір зробив, ставши два роки тому до лав механізованої бригади.

- Чому вирішив служити? Все дуже просто… Хотів і хочу захистити свою державу, свою родину, свій народ, - розповідає Рустам. - Усвідомлював, що ворога необхідно зупинити й знищити тут, на Донбасі, й у жодному разі не дозволити йому просунутися далі. Бо зупиняти його вдома, в рідному регіоні чи місті, буде запізно…

Прийнявши рішення про те, що його місце на фронті, Рустам усвідомлював, наскільки рідко бачитиме дружину і дітей, що залишив улюблену роботу в одному з обласних центрів Західної України. Але його впевненості у правильності того, що робить, ніщо не похитнуло.

І нині, на укріплених позиціях, де ведемо розмову, сержант – сама впевненість, зібраність і спокій. На позиції на час нашого перебування тихо, але так буває нечасто, зауважує Рустам.

– Ось тут нещодавно, буквально за сантиметр від голови одного з наших побратимів, просвистіла куля. На щастя, влучила у бруствер, – розповідає Рустам журналістам і наполегливо радить не стояти біля бійниць, бо кулі, наголошує, залітають і сюди. – Ворожі снайпери працюють постійно, і щодо калібру, то на дрібниці не розмінюються, - пояснює він. – Ворог взагалі часто нахабніє, підходить максимально близько до наших позицій. Та ми маємо неабиякий досвід (і що приховувати, бажання) в його «втихомирюванні». Завжди готові адекватно зреагувати на ворожі дії, як на провокативні, так і на ті, які загрожують життю наших хлопців.

На зброю в руках Рустама кидає відблиски палюче сонце, вітер шугає у гіллі дерев, хоч і не зменшує спеки, навкруги рясно синіють квіти, назва яких, до свого сорому, нам невідома – майже ідилічна картина. Якщо забути, що ми на передньому краї, й що будь-якої секунди може розпочатися бій…

– Про що мрію?.. Хочу обійняти родину, хочу, аби все в моїх найрідніших, від яких я зараз дуже далеко, було якнайкраще, – ділиться Рустам. – І як і всі ми, відчайдушно прагну перемоги та миру для України. Заради цього ми з побратимами тут. Ми згуртовані, маємо необхідний досвід, сили та засоби, без вагань довіримо один одному власні життя, в нас бойовий настрій, і ми зробимо все заради звільнення нашої Батьківщини! По-іншому просто бути не може…

За якийсь час осінній листопад замінить фарби на наших позиціях, синє цвітіння зміниться жовтим – символічні й святі кольори для кожного з тих, хто стоїть на захисті своєї держави на своїй українській землі. Для кожного, хто свого часу зробив свій єдино можливий і правильний вибір…

Старший механік бойових машин Сергій захищає Мар'їнку у складі однієї з бригад Об'єднаних сил. Серед його обов'язків – контроль за обслуговуванням бойової техніки, аби кожна машина працювала безвідмовно і була готова до використання у будь-який час. Боєць говорить, що із запчастинами і комплектуючими проблем немає. Якщо трапляється незначна поломка – відправляють заявку і отримують необхідну деталь. Якщо несправність серйозна – якісно та швидко техніку лагодять хлопці з рембату.

Чоловік пішов на війну добровольцем ще в 2014 році. Виконував бойові завдання фактично по всій лінії фронту, від Маріуполя до Луганська. Нещодавно підписав контракт із механізованою бригадою.

На рідній Одещині вдома його чекають дружина та троє дітей. Після війни боєць планує повернутися до роботи в полі, до звичного сімейного життя українського хлібороба.

– До війни я працював трактористом. Коли Москва шматок за шматком почала загарбувати Україну – спочатку Крим, потім Донбас – я не міг змиритися з думкою, що вирощений мною хліб жертиме окупант. Довелось іти воювати з ворогом, аби не дати йому просунутись вглиб України. Я хочу, аби мої діти жили мирним безпечним життям. Тож воюватиму до повної перемоги над ворогом.

Усі ми солдати України, незважаючи на чини і ранги. Цей Бойовий бюлетень підготовлено саме для Вас. Нам важливі Ваші думки і переживання. Напишіть нам про це.
Ваші фотографії і статті ми опублікуємо у наступних номерах. Видання не комерційне. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.
***Наші контакти:** e-mail: vspr22@ukr.net; www.facebook.com /Бойовий бюлетень-350122962046015*